

Šňoruje sa hedbávnú šňorečkú
a slzy mu padajú,
pozri, milá, k mestečku Lemberku,
jak mu mundér dávajú.

Dávajú mu šatky, šatky nové
a konička vraného,
pozri, milá, k mestečku Lemberku,
jak on sedá na něho.

Keď tvůj miľý na koňa vyskočil,
šablenkú si zatočil,
pozri, milá, k mestečku Lemberku,
jak sa on tam rozlúčil.

Rozlúčil sa na dve, na tri slova,
na jedno obrácení,
pozri, milá, k mestečku Lemberku,
to tvoje potešení.

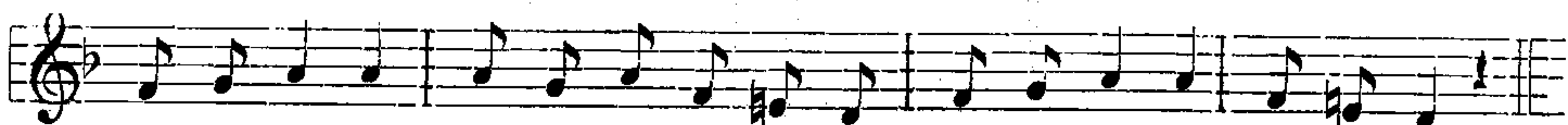
1207.

Z Prusenovic.

Bart. I. 38.

Ach, můj Bo-že ze všech némi - lé - ší, jak já bu - du v noci spať?

Nemá mne kdo ze sna probu - di - ti, a já mo - sím sko - ro stať.

Ach, můj Bože, ze všech němíleší,
jak já budu v noci spať?

Nemá mne kdo ze sna probuditi,
a já mosím skoro stať.

Ráno stávám, laštověnka zpívá,
spíš než slunce vychází,
ohlídá se na daleké pole,
hde se miľý prochází.

Prochází se po brněnském mostě,
šablenku si šrubuje,
ohlídá se na vaše polečko,
hde se miľá šňoruje.

Šňoruje se hedbávnó šňůrečkó,
slzy z očí kapajó,
utírá jich hedbávném šátečkem,
na hranici padajó.

Błaze je vám, miľé tovaryšky,
kerá máte miľého,
rozkvetó vám červený růžičky
prostřed srdce vašeho.